

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18 червня 2026 року

м. Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:
судді – доповідача Никифорова А. С.,
суддів: Павлишина О. Ф.,
Семенникова О. Ю.,
секретар судового засідання Возна К. М.,
за участі:
представника позивача Міністерства юстиції України – Кржевіна В. М.,
розглянула у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу представника позивача Міністерства юстиції України – Кржевіна Владислава Михайловича на ухвалу Вищого антикорупційного суду від 03.04.2026 у справі № 991/5014/24, постановлену у складі колегії суддів: головуєчий суддя Ткаченко О. В., судді Задорожна Л. І., Шкодін Я. В., у місті Києві, повний текст ухвали складено 08.04.2026, якою відмовлено у задоволенні клопотання Міністерства юстиції України про скасування заходів забезпечення позову, вжитих ухвалою Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24.

ВСТАНОВИЛА:

1. Короткий зміст рішення суду першої інстанції.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС) від 03.04.2026 відмовлено у задоволенні клопотання Міністерства юстиції України (далі – Мін'юст) про скасування заходів забезпечення позову, вжитих ухвалою Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24.

Ухвала мотивована тим, що у провадженні Вищого антикорупційного суду перебувала адміністративна справа № 991/5014/24 за позовною заявою Мін'юсту до Абісова Ю. М. (РНОКПП [REDACTED], адреса: [REDACTED]), третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на стороні відповідача – Абісова О. В. (РНОКПП [REDACTED], адреса: [REDACTED]), про застосування санкції передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про

санкції». Разом з позовною заявою було подано заяву про забезпечення позову.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 заяву про забезпечення позову задоволено повністю та вжито заходи забезпечення позову.

30.07.2024 у справі № 991/5014/24 Вищим антикорупційним судом було винесено рішення, яким позовні вимоги позивача було задоволено у повному обсязі.

Фонд державного майна України (далі – ФДМУ, Фонд) листом від 26.03.2026 № 10-78-7396 повідомив Мін'юст про те, що з метою здійснення заходів передбачених Законом України «Про санкції», Фонд здійснює заходи для реєстрації права власності на активи, стягнуті в дохід держави, за державою в особі Фонду, тому для належного здійснення реєстрації права власності на стягнуті активи виникла необхідність у скасуванні заходів забезпечення адміністративного позову.

На підставі ч. 1 ст. 157 КАС України позивач, прохав суд скасувати заходи забезпечення позову, вжиті ухвалою Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24.

Суд першої інстанції дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення клопотання з огляду на те, що Міністерство юстиції України не надало суду доказів на підтвердження порушення його прав та інтересів застосованими ухвалою Вищого антикорупційного суду заходами забезпечення, а також не довело суду, що воно має права і повноваження діяти від імені та в інтересах Фонду державного майна України, оскільки відповідно до статті 19 Конституції України, органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, а норми Положення про Міністерство юстиції України (затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року за № 228), не передбачають наявності у Міністерства юстиції України такого права і таких повноважень.

З огляду на наведене, лист Фонду державного майна України до Міністерства юстиції України від 26 березня 2026 року з проханням звернутися до суду з клопотанням про скасування заходів забезпечення, на який посилався представник позивача, не був прийнятий судом у якості підтвердження повноважень Міністерства юстиції України діяти у такий спосіб в інтересах Фонду державного майна України.

Крім того, суд зауважив, що заявник не надав суду доказів того, що Фондом державного майна були виконані вимоги п. 3 Порядку управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» (затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2023 року за № 1233), а саме щодо наявності рішення Фонду державного майна про визначення способу управління щодо арештованих активів. Оскільки, нерухоме майно щодо якого застосовані заходи забезпечення розташоване на тимчасово окупованій території України, а тому за нормою п. 4 Порядку управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування санкції

З урахуванням викладеного, суд дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення клопотання Міністерства юстиції України.

3
я
у
и
и

В обґрунтування вимог апеляційної скарги апелянт зазначає про те, що не погоджується з твердженнями суду, викладеними в оскаржуваному рішенні про відсутність доказів порушення прав та інтересів Мін'юсту, у зв'язку з застосованими на підставі ухвали Вищого антикорупційного суду заходами забезпечення позову, та відсутність у Мін'юсту прав і повноважень діяти від імені та в інтересах Фонду державного майна.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 5¹ Закону України «Про санкції», центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду з позовною заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону. При цьому, Міністерство юстиції України є таким центральним органом виконавчої влади тоді, як Фонд державного майна України здійснює повноваження у сфері управління (у тому числі шляхом реалізації) активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України. Саме Фонд державного майна України володіє інформацією про те, коли виникає необхідність скасування заходів забезпечення позову, про що ФДМУ повідомляє Мін'юст, а Мін'юст, у свою чергу, вчиняє заходи, передбачені КАС України з метою скасування заходів забезпечення позову.

Апелянт звертає увагу, що ФДМУ не є центральним органом виконавчої влади, до кола прав та обов'язків якого входить звернення до ВАКС з позовом про застосування санкції, передбаченої

п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції». ФДМУ не був учасником справи № 991/5014/24, а відтак не має права подавати клопотання про скасування заходів забезпечення позову.

Апелянт акцентує увагу на тому, що саме Мін'юстом було подано клопотання про скасування заходів забезпечення позову, як учасником справи з метою реального виконання рішення ВАКС у цій справі.

Щодо необхідності надання доказів проведення та/або відмови у проведенні дій, апелянт зазначає наступне.

12.04.2024 ухвалою ВАКС у справі № 991/5014/26 задоволено заяву Мін'юсту про забезпечення позову. 30.07.2024 рішенням ВАКС позовні вимоги Мін'юсту задоволено. Своїм листом від 26.03.2026 № 10-78-7396 ФДМУ повідомив про необхідність скасування заходів забезпечення позову з метою виконання судового рішення. При цьому, вжиті заходи забезпечення позову унеможливають проведення державними реєстраторами будь – яких реєстраційних дій щодо майна, стягнутого рішенням суду у справі № 991/5014/24.

Апелянт зазначає, що ФДМУ не має можливості виконувати свої повноваження у сфері управління активами (у тому числі шляхом реалізації) з урахуванням наявних заходів забезпечення. Вважає, що така неможливість є очевидною і не потребує доказування, а твердження суду першої інстанції про необхідність надання доказів є проявом надмірного формалізму.

Щодо місцезнаходження майна, апелянт зазначає, що фактичне місцезнаходження активів, незалежно від того перебувають вони на тимчасово окупованій чи підконтрольній території України, не впливає на можливість їх стягнення у випадку винесення ВАКС відповідного рішення, а також необхідності передачі таких активів ФДМУ, як центральному органу виконавчої влади, якому надано повноваження у сфері управління активами, щодо яких ухвалено рішення про застосування санкції у вигляді стягнення, а також реєстрації права власності на вказане майно за державою Україна у відповідних державних реєстрах.

3. Позиції учасників судового провадження.

Представник Міністерства юстиції України – Кржевін В. М. підтримав вимоги апеляційної скарги з викладених у ній підстав, наполягав її задовольнити.

Інші учасники судового провадження належним чином повідомлені про дату, час і місце апеляційного розгляду в судові засідання не з'явились, причини своєї неявки не повідомили (т. 1, а. п. 104-106; 113-115).

За таких обставин, колегією суддів відповідно до приписів ч. 2 ст. 313 КАС України здійснено апеляційний розгляд за відсутності належним чином повідомлених учасників судового провадження.

4. Мотиви суду.

Заслухавши суддю – доповідача, пояснення представника Міністерства юстиції України, перевіrivши в межах апеляційної скарги ухвалу суду першої інстанції, доводи апеляційної скарги, дослідивши матеріали судового провадження, колегія суддів дійшла наступних висновків.

Із змісту мотивувальної частини оскаржуваного судового рішення вбачається, що суд першої інстанції не знайшов підстав для задоволення клопотання про скасування заходів забезпечення, виходячи з недоведеності Міністерством юстиції України порушення його прав та законних інтересів, відсутності підтверджених повноважень діяти в інтересах Фонду державного майна України, а також ненадання доказів існування об'єктивних перешкод для реалізації ФДМУ своїх повноважень у зв'язку із застосованими заходами забезпечення.

Колегія суддів частково не погоджується із такими висновками суду першої інстанції, виходячи із нижчевикладеного.

З матеріалів судового провадження вбачається, що позивач - Міністерство юстиції України звернулося до Вищого антикорупційного суду із позовною заявою про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» до відповідача - Абісова Ю. М. та третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог - Абісової О. В. Разом з позовною заявою позивачем було подано заяву про забезпечення позову (т. 1, а. п. 1 – 21; 169 - 178).

12.06.2024 ухвалою колегії суддів Вищого антикорупційного суду задоволено заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову від 10.06.2024 та заборонено органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) стосовно таких об'єктів, а саме: земельної ділянки загальною площею 9,63 га, кадастровий номер: , розташована за адресою

; земельної ділянки загальною площею 11,1134 га, кадастровий номер: , розташованої за адресою , нежитлова будівля, станція технічного обслуговування, розташована за адресою

(реєстраційний номер майна:). А також, заборонено органам державної реєстрації прав на транспортні засоби, органам та особам що виконують функції державного реєстратора прав на транспортні засоби вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо таких транспортних засобів: TOYOTA LAND CRUISER HZJ100L 4164, 1998 року випуску, державний номерний знак: , номер шасі: , свідоцтво про

реєстрацію транспортного засобу серії САТ № , TOYOTA HI ACE 2.5 2494, 2006 року випуску, державний номерний знак: , номер двигуна: , номер кузова: , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії САК № ; SUZUKI DL 1000 996, 2006 року випуску, державний номерний знак: , номер двигуна: , номер шасі: , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії (т. 1, а. п. 183 – 190).

30.07.2024 рішенням Вищого антикорупційного суду задоволено позовну заяву Міністерства юстиції України про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» до Абісова Ю. М., третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог Абісової О. В. та застосовано до Абісова Ю. М. санкцію, передбачену пунктом 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції». Стягнуто в дохід держави активи, а саме земельну ділянку загальною площею 9,63 га, кадастровий номер: , розташовану за адресою: , земельну ділянку загальною площею 11,1134 га, кадастровий номер: , розташовану за адресою : , нежитлову будівлю, станція технічного обслуговування, розташовану за адресою: (реєстраційний номер майна:); транспортний засіб TOYOTA LAND CRUISER HZJ100L 4164, 1998 року випуску, державний номерний знак: , номер шасі: , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії САТ № транспортний засіб TOYOTA HI ACE 2.5 2494, 2006 року випуску, державний номерний знак: , номер двигуна: , номер кузова: , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії САК № транспортний засіб SUZUKI DL 1000 996, 2006 року випуску, державний номерний знак: , номер двигуна: номер шасі: , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії САА № (т. 2, а. п. 7 – 33).

Зазначене рішення Вищого антикорупційного суду від 30.07.2024 в апеляційному порядку не оскаржувалось, у зв'язку з чим, відповідно до положень абз. 1 ч. 8 ст. 283¹ та ч. 1 ст. 255 КАС України, набрало законної сили 06.08.2024, було належним чином скеровано всім учасникам справи, а також опубліковано на сайті ВАКС (т. 2, а. п. 34 – 40).

Крім того, 06.08.2024 копії рішення Вищого антикорупційного суду від 30.07.2024, як такого, що набрало законної сили, у відповідності до вимог ч. 3 ст. 5¹ Закону України «Про санкції» та ч. 9 с. 283¹ КАС України, були направлені на адресу Фонду Державного майна України, Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України, для виконання(т. 2, а. п. 49).

Фонд державного майна України листом від 26.03.2026 № 10-78-7396, повідомив Мін'юст про те, що з метою здійснення заходів передбачених Законом України «Про санкції», ФДМУ

здійснює заходи для реєстрації права власності на активи, які були стягнуті в дохід держави, а тому з метою реєстрації права власності виникла необхідність у скасуванні заходів забезпечення адміністративного позову (т. 1, провадження 2 -азз/991/2/26, а. п. 4).

30.03.2026 Міністерство юстиції України звернулося до Вищого антикорупційного суду із клопотанням про скасування заходів забезпечення, які були вжиті на підставі ухвали Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24 (т. 1, провадження 2 -азз/991/2/26, а. п. 1 – 3).

Колегія суддів вважає, що суд першої інстанції дійшов помилкового висновку про відсутність у Міністерства юстиції України права на звернення із відповідним клопотанням, оскільки відповідно до положень Закону України «Про санкції», Кодексу адміністративного судочинства України та Положення про Міністерство юстиції України, саме Міністерство юстиції України є суб'єктом, уповноваженим державою на забезпечення реалізації санкційної політики у справах про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Крім того, відповідно до положень ч. 1 ст. 157 КАС України скасування заходів забезпечення позову може бути реалізовано лише з власної ініціативи суду або ж за вмотивованим клопотанням учасника справи.

Фонд державного майна України у цій справі не є її учасником і не був наділений повноваженнями для звернення до суду з таким клопотанням.

Водночас, саме Міністерство юстиції України як позивач у справі, є належною особою, яка в силу вимог закону уповноважена на звернення до суду з клопотанням про скасування заходів забезпечення позову, вжитих на підставі відповідної ухвали суду.

Відповідно до абз. 2, 3 ч. 3 ст. 5¹ Закону України «Про санкції», активи, щодо яких ухвалено рішення про застосування санкції, підлягають передачі Фонду державного майна України протягом п'яти робочих днів з дня набрання законної сили вищезазначеним судовим рішенням. Фонд державного майна України здійснює повноваження у сфері управління (у тому числі шляхом реалізації) активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Грошові кошти, отримані в результаті реалізації таких активів, зараховуються до Державного бюджету України та спрямовуються до фонду ліквідації наслідків збройної агресії.

Порядок управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» (далі – Порядок) затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21.11.2023 № 1233.

Пунктом 4 вищевказаного Порядку передбачено, що прийняття Фондом державного майна рішень щодо управління активами (у тому числі реалізації активів шляхом проведення електронних аукціонів), які розміщені на тимчасово окупованій Російською Федерацією території

України, здійснюється після повного відновлення конституційного ладу України на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, а також державної реєстрації права власності на активи та інших речових прав на нерухоме майно, їх обтяження у разі неможливості проведення державної реєстрації такого права та інших речових прав на нерухоме майно, їх обтяження до відновлення конституційного ладу України на зазначених територіях.

Водночас п. 5 Порядку встановлює, що з метою визначення ефективного та оптимального способу управління активами Фонд державного майна з дня отримання судового рішення про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», зобов'язаний вчинити, зокрема, аналіз інформації про активи; проведення у встановленому законом порядку державної реєстрації активів, зокрема права власності; внесення у відповідні реєстри інформації про реєстрацію прав держави в особі Фонду державного майна на активи, та інших відомостей тощо.

Відповідно до п. 6 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – Порядок) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1127, державна реєстрація прав проводиться за заявою заявника шляхом звернення до суб'єкта державної реєстрації прав або нотаріуса.

Пунктом 12 Порядку визначено, що розгляд заяви та документів, поданих для державної реєстрації прав, здійснюється державним реєстратором, який встановлює черговість розгляду заяв, що зареєстровані в базі даних заяв на таке майно, відповідність заявлених прав і поданих документів вимогам законодавства, відсутність суперечностей між заявленими та вже зареєстрованими речовими правами, обтяженнями речових прав, а також наявність підстав для проведення державної реєстрації прав, залишення заяви без руху, зупинення державної реєстрації прав, відмови в державній реєстрації прав, зокрема у зв'язку із прийняттям Радою національної безпеки і оборони України та введенням в дію Указом Президента України рішення про застосування санкцій, передбачених пунктами 1, 4, 7, 16 і 24¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

Водночас пунктом 17 Порядку визначено, що у разі наявності у базі даних заяв судового рішення про заборону вчинення реєстраційних дій, заяви власника про заборону вчинення реєстраційних дій державний реєстратор невідкладно за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав зупиняє державну реєстрацію прав з посиланням на зареєстроване відповідне судове рішення чи заяву. І лише у випадку наявності у базі даних заяв судового рішення про скасування судового рішення, що було підставою для прийняття рішення про зупинення проведення реєстраційних дій, судового рішення про скасування заборони вчинення реєстраційних дій або заяви власника про відкликання власної заяви про заборону вчинення реєстраційних дій державний реєстратор за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав невідкладно відновлює державну реєстрацію прав з посиланням на зареєстроване

відповідне судове рішення чи заяву.

Тобто, з вищевикладеного слідує, що Фонд державного майна України перед тим, як визначити спосіб управління активами, повинен здійснити у встановленому законом порядку державну реєстрацію прав на такі активи, однак наявність судового рішення про заборону вчинення реєстраційних дій може перешкодити проведенню реєстраційних дій.

Колегія суддів критично ставить до висновку суду першої інстанції про те, що матеріали справи не містять доказів про виконання Фондом державного майна вимоги п. 3 Порядку управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», а саме щодо наявності рішення Фонду державного майна про визначення способу управління такими активами.

Колегія суддів зазначає, що відсутність доказів прийняття Фондом державного майна України окремого рішення про визначення способу управління активами не свідчить про неможливість скасування обмежень, застосованих з метою забезпечення реалізації судового рішення про застосування санкції, оскільки, як вже зазначалось вище, відповідно до п. 5 Порядку управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування санкції, передбаченої п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», прийняттю рішення про визначення способу управління активами, передують здійснення державної реєстрації активів, зокрема права власності.

Під час апеляційного розгляду представником Міністерства юстиції України, суду надано лист ФДМУ від 17.06.2026 разом з копією опису документів наданих ФДМУ до ЦНАП м. Києва від 03.09.2024 та копією Рішення державного реєстратора прав на нерухоме майно від 09.09.22024 № 74954264 про зупинення реєстраційних дій.

Із зазначених документів встановлено, що 03.09.2024 ФДМУ на підставі рішення ВАКС від 30.07.2024 у справі № 991/5014/24, звернувся до ЦНАП за наданням адміністративної послуги, а саме державної реєстрації права власності на нерухоме майно за фактичною адресою об'єкту:

Відповідно до рішень державного реєстратора прав на нерухоме майно Волошиної Ж. Д. про зупинення реєстраційних дій № 74954264 від 09.09.2024, під час розгляду заяви від 03.09.2024 за реєстраційним номером 62761181, встановлено наявність ухвали ВАКС щодо заборони вчинення реєстраційних дій від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24, а тому державний реєстратор вирішив зупинити реєстраційні дії за заявою ФДМУ на нерухоме майно, що перебуває за фактичною адресою: [REDACTED].

Колегія суддів зазначає, що інститут забезпечення адміністративного позову є однією з гарантій захисту прав, свобод та законних інтересів юридичних та фізичних осіб – позивачів в адміністративному процесі, механізмом, який покликаний забезпечити реальне та неухильне виконання судового рішення, прийнятого в адміністративній справі.

Метою застосування заходів забезпечення позову є, перш за все, захист прав позивача до ухвалення рішення у справі.

Верховний Суд у своїх постановках неодноразово висловлював думку про те, що основним завданням процесуальних норм, які регламентують вжиття судом заходів забезпечення позову, є досягнення балансу між правом позивача на захист свого порушеного права та правом відповідача заперечувати проти адресованих йому вимог у будь-який дозволений законом спосіб. Інститут забезпечення позову є елементом права на судовий захист і спрямований на те, щоб не допустити незворотності певних наслідків відповідних дій щодо відновлення порушеного права.

Отже, ухвала суду про вжиття заходів забезпечення позову зумовлює конкретні обмеження щодо вчинення певних дій чи, навпаки, обов'язок вчинити дії учасниками справи або третіми особами, що мають строковий характер та діють до набрання рішенням суду законної сили.

Як вже зазначалось, рішення Вищого антикорупційного суду від 30.07.2024, яким задоволено позовну заяву Міністерства юстиції України про застосування санкції, передбаченої п. 1^й ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» до Абісова Ю. М., третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог Абісової О. В., набрало законної сили 06.08.2024, у зв'язку з чим скеровано ВАКС до виконання.

При цьому представником позивача надано докази здійснення ФДМУ заходів з проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно, розташоване за адресою: [адреса], проведення яких було зупинене державним реєстратором у зв'язку з наявністю ухвали ВАКС від 12.06.2024 у справі № 991/50144/24, якою заборонено вчинення реєстраційних дій.

Водночас представником позивача, суду не надано доказів вчинення ФДМУ дій, спрямованих на реєстрацію прав власності на інше майно, яке рішенням ВАКС від 30.07.2024 стягнуто в дохід держави, а саме: земельну ділянку загальною площею 9,63 га з кадастровим номером [номер], розташовану за адресою: [адреса]; земельну ділянку загальною площею 11,1134 га з кадастровим номером [номер], розташовану за адресою: [адреса]; транспортний засіб TOYOTA LAND CRUISER, державний номерний знак: [знак], номер шасі: [номер]; транспортний засіб TOYOTA HI ACE 2.5, державний номерний знак: [знак], номер двигуна: [номер]; номер кузова: [номер]; транспортний засіб SUZUKI DL 1000 996, державний номерний знак: [знак], номер двигуна: [номер], номер шасі: [номер].

Колегія суддів зазначає, що за відсутності доказів здійснення ФДМУ державної реєстрації права власності на вказане нерухоме та рухоме майно, скасування заходів забезпечення щодо нього може призвести до неможливості виконання рішення суду, яке набрало законної сили. При

6
цьому, колегія суддів звертає увагу на ту обставину, що з моменту набрання згаданим рішенням суду законної сили і його направленням на виконання, минуло майже 2 роки, що не може свідчити про ефективну реалізацію правомочностей, спрямованих на його реальне виконання.

Відтак, за результатами апеляційного розгляду колегією суддів встановлені підстави для скасування заходів забезпечення позову щодо нерухомого майна, стосовно якого розпочаті реєстраційні дії, а саме нерухомого майна, розташованого за адресою:

Водночас скасування заходів забезпечення щодо решти нерухомого та рухомого майна, яке було стягнутого у дохід держави на підставі рішення суду від 30.07.2024, може унеможливити його виконання, а відтак на даному етапі, колегія суддів не знаходить підстав для скасування таких обмежувальних заходів у відношенні вказаного майна.

При цьому, колегія суддів зауважує, що відповідно до ч. 5 ст. 157 КАС України, відмова у скасуванні забезпечення позову не перешкоджає повторному зверненню з таким самим клопотанням при появі нових обставин, що обґрунтовують необхідність скасування забезпечення позову.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 315 КАС України, за наслідками розгляду апеляційної скарги на судові рішення суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право скасувати судові рішення повністю або частково і ухвалити нове судові рішення у відповідній частині або змінити судові рішення.

Підсумовуючи вищевикладене, колегія суддів дійшла висновку про необхідність часткового задоволення апеляційної скарги представника позивача та скасування ухвали Вищого антикорупційного суду від 03.04.2026 у справі № 991/5014/24 в частині відмови у задоволенні клопотання про скасування заходів забезпечення позову щодо нежитлової будівлі, станції технічного обслуговування, за адресою: (реєстраційний номер майна:), з постановленням нової ухвали в цій частині, якою слід частково задовольнити клопотання Міністерство юстиції України про скасування заходів забезпечення та скасувати заходи забезпечення позову, вжиті на підставі ухвали Вищого антикорупційного суду від 12.06.2024 у справі № 991/5014/24, стосовно нежитлової будівлі, станції технічного обслуговування розташованої за адресою:

На підставі викладеного, керуючись, ст. ст. 157, 242, 283¹, 315, 317, 321, 322 КАС України, колегія суддів -

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника позивача Міністерства юстиції України – Кржевiна Владислава Михайловича – задовольнити частково.

_____ (реєстраційний номер майна: _____) -
скасувати.

(реєстраційний номер майна: _____).

В іншій частині ухвалу Вищого антикорупційного суду від 03.04.2026 у справі № 991/5014/24 залишити без змін, а апеляційну скаргу без задоволення.

Постанова Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду набирає законної сили негайно після її проголошення та не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Повний текст постанови складено 23 червня 2026 року.

Суддя - доповідач

Судді

А. С. Никифоров

О. Ф. Павлишин

О. Ю. Семенников

«Відносно оригіналом»/
«Відомості про автоматизованій системі
документороботу суду»
Секретар с/з: *Маркова А. М.*
Дата набрання закінченої с.ш.: 18.06.2006
Дата закінчення: 23.06.2006

